

ஓம்பிரணவ சொருபமே துணை
கோட்டுர்,
குருசுவாமியின் பேரில்
நவரசக்

கீர்த்தனங்கள்.

இஃது

கீழ்த் துலுக்கன்குளம், வஸ்தாது
சுந்தரஞ் சேர்வை அவர்கள் குமாரர்,
மகா-ரா-ா-ஸ்ரீ அருளானந்தக்
கருப்பையா சேர்வை யவர்கள்
இயற்றியது.

கு. நா. புன்னைமுத்துக் குருநாதசுவாமியும்,
அவர்கள் குமாரர், செல்லக்குருநாத சுவாமியும்
வேண்டிய பிரகாரம்
நூலாசிரியரால்,

லிருதுபட்டி, ஸ்ரீமான்
இராமலிங்கக்குருக்களவர்களது,
சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை

1920

அணை 1.

ரிஜிஸ்டர் காப்பி ரைட். Registered copy right.

ஓம் பிரணவ சொரூபமே துணை.

கோட்டேர், குருசவாமியின் பேரில் நவரசக் கீர்த்தனங்கள்.

குருவினது மகிமைதனை அருமையுடனே தீட்டிக்
குஞ்சர முகத்தனே வா
பொருள்பெருகு கோட்டேரில் அருள்வளநு மெய்யனே
போற்றமுடி யேன்முன் வாவா
ஒருகொம் பனுக்கினைய அறுமுகவ னேந்தேவ
ருயர்மிடி தணிர்ந்த வாவா
மருமலரி லுறைவாணி யெனதுடைய நானினில்
வந்திருந் தருளு வாயே.

ஜல்யாரே ஜம்மாஸ் பசுட்சினி என்ற மெட்டே.

செஞ்சுருட்டி - தாளம் - ஆதி.

கண்பாரே நின்	கழுவினை பணிந்தேன்
காகுழி தந்தாள்	கணு தேபதை
மண்மீதி லெந்த நாளும்	மைந்த னெந்தனை யாளும்
மால்மருகா நூல்தருக	வா வா வா
சொல் ஜொலிக்க ஜொலிக்கவே	(கண்பா) 2.

மாதே யுனைப்பிரிய என்ற மெட்டே.

ஆனந்த பைரவி - தாளம் - ரூபகம்.

கோட்டே ரோசுவோம்	கண்ணே	நாமன்
கொமிந்துன்ப மிடிபொடிபட	கடவுள் குரு அடிபணிந்திட	
தாஷ்டிக வல்லவர்	தக்கதோர் நல்லவர்	
தஞ்சமென்று அஞ்சலிசெய் பஞ்சைகளின் சஞ்சலங்கொய் (கோ)		
அன்னமே முன்னமே பார் வெரு		
அழகுடன்வடிவழகமைந்ததோர் நிலவளப்பெருமையோமிருந்தசீர்		
உன்னித மரங்கள் ஓங்கிய திறங்கள்		
உத்தமர் பக்தர் நாமும்	நித்தம் உற்சவமே கூடும். (கோட்)	

லாவணி வர்ண மெட்டே.

செஞ்சுருட்டி - தாளம் - ஆதி.

வையக முள்ளவர்கள் மெய்யான மூர்த்தியிடம்	
வருகிற லட்சணத்தைப்	பாரு பாரு
அயயா குருவேயென்று அருதி சோகிசங்கமர்	
ஆனந்தச் சத்தம் போடு	சீரு சீரு
எங்கினும் இல்லையடி மங்களமர யமைந்த	
சிங்கார ஊருணியின்	தன்மை தன்மை
பெருமையே	தன்பீ ராடினாலே
	நன்மை நன்மை

ஸ்ரீராமச் சந்திரனே என்ற மெட்டு.

தேசிகம் - ஆதி.

பாரை படர்ந்திருக்கும் நீரோ அதிலே நிற்கும்
 சோரான மாலையடி பேஷ் பேஷ் பேஷ்
 பாரடி வெகு சீரடி
 கோருமடி யார்கள்வினை தீரவே குருவைவினை
 குளத்தில் நீராடிடலாம் வா வா வா
 கோதையே இந்தப் பாதையே
 கூடியே குளிக்க நலம் நாடியே வந்தோமே ஸ்தலம்
 தேடியே ஸ்நானம் செய்வோம் நாம் நாம் நாம்
 கோடிபேர் நீராகும் சீர்.

மண்டலத்தி லுனைப்போல் என்ற மெட்டு.

செஞ்சுருட்டி - தாளம் - ஆதி - ஏகம்.

இத்தனை பேர்களுமே சித்தன் குருவையே
 மெத்த மகிழ்ந்து தேடியே வந்திட்டவர்
 மெத்த மகிழ்ந்து தேடியே
 எங்கெங்கி றூந்து வந்திட்ட மகாஜனம்
 இப்படியாக என்றென்றைக்கு மேதினம் (இத்
 வெள்ளிசெவ் வாய்களிலே மெல்லிய ராடவர்
 பிள்ளைவர முதல் கேட்க வருகுவர்
 பிள்ளைவர முதல் கேட்க
 வெள்ளாண்மை யான தும் நல்லா விளையவே
 அள்ளிப் பணந்தந்த தெள்ளியா நேருவர் (வெள்
 இன்னு மிவர்மகிமை எடுத்துரைக்கும் அருமை
 எங்கே பார்த்தாலும் பெருமை என்ன சொல்வேன்
 எங்கே பார்த்தாலும் பெருமை
 சரே மூலகமும் பேரே துலங்கிடும்
 தீராத வியாதியும் தீர்ந்து மகன்றிடும்.

சங்கராபரணம் தாளம் - அடதாளம்.

குழித்திட்டோம் துயர் யாவும் ஒழித்திட்டோம் நாம்
 களித்திட்டோம் ஜலம் உண்டு செழித்திட்டோம் நாம்
 கெஜல்.

கன்னியரே முன்னடடி நன்னீதமான சன்னதி நேரே
 உன்னதமாய் வண்டிகளும் உயர்ந்துள்ள மாடுகளும்
 உற்சித ஆண்பெண் ணுலாவும் சீரே.

தரு.

மங்கையரே கிழக்கே பாரடி
 மறுவார்த்தையான பதில் கூறடி
 திங்கள் முகம்போல்
 தெலுங்கு

மயிலே வடிவேலவன் என்ற மெட்டு.

கோக்கியாதி மாகம் - ஆடதாளம்.

மந்திரனேர மாவதற்கு முன்னே போவோம்
இந்தநல் பாதை பேருவோ மாதே
சந்தர மாநிழலி லமர்ந்தோமிப் போதே.

(மந்

வடதிக்கி லிருக்கு மடத்திற்கு மேற்கு
கிடமுள் கமலைக் கிணர்வெகு சோக்கு
யார்தோட்ட மென்று அறைகுவே னின்று
பேர்பெற்ற குருசாமி யின்கிணர் நன்று
ணரிலுள்ளோரும் பாரிலுள்ளோரும்
உபயோசிக்க இதுவோ நற் றண்ணீரும்
ஆதுவு மல்லாது ஆகா இப்போது
எதிராகத் தோணும் கட்டட மிது ஏது

(மந்

சேந்தாளம் என்ற மெட்டு.

நாட்டைச்சூழ்ந் திலங்கும் நல்ல - கோட்டை
வாசலுள்ளே போவோம்

தாஷ்டிகச் சன்னதிவரும் சனங்கள்ளேதேயேரும்
தங்குமடமிது பொங்கு மடம்பொது சாய்க ளடங்கும்
தக்க சமாதது.

எண்சா னுடம்பு மனிதர்க்கே இடருற்றபெரு வியாதிகட்கே
பஞ்சாட்சரம் கொடுத்த பகவன் குருலித்த

பாதார விந்தமே ஆதாரஞ் சொந்தமே

மாது நீயும் நானுமாகப் பணிந்தோமே

இன்னும் கோட்டை சுற்றிப்பார்க்க முன்னு

லன்னமே வருகுவாய் பெருமைசொல் மகாகனம்

பின்னாலே நந்தவனம் உற்சிதத் தாழையே

பிச்சி மல்லிகையே கெற்சிதத்தால் நீயே. நந்

மெச்சும்செவ் வாழையே

மன்னு வுமைப்பிரியத் தானே என்ற மெட்டு.

இந்துஸ்தான் தோடி - தாளம் - ஆதி.

பார்த்துத் திரும்பி வந்தோம் சண்ணை யார்

கோட்டை வாசல் முன்னே

பாங்குடன் கிணறமைந்தசோங்கதை யிங்னம் பாராய்பெண்ணை

கோளருது திண்பதற்குக் கூளமே ஆகாகொள்ள உயரகலரீளமே

இதோ கொண்டுவந்து வைத்திருக்கும் ரெண்டுமூன்று

படப்பு விசாலமே

சொத்து மற்றதிலும் விசேடமே மகர்

சிந்துவான் குரு பிடமே இவர்

புத்தமர் வைசியர்குல சக்கள்ள குருலமரு மேடமே.

தேசிக - தோடி - தாளம் - ரூபகம்.

காசிரா மேஸ்வரத் திலுமிந்தக் காகதி கண்டதில்லை
 இதற்கு சாக்ஷிமற்றொன் நினை
 சாஸ்தி ஜனமே சற்சனர் தினமே சங்கடந் தீர்க்கவரு வாரன்ன கீம
 சன்னதி நேரே பொங்கலிடு வோரே.

பெண்களைப் பாரே மின்ரதி யாளே.

தேசிக தோடி - தாளம் - ரூபகம்.

ஓகானந்தமே உனதுபாதாரச் விந்தமே
 பாகுடன் கலந்த பாலே பாங்கா யிப்புகி மேலே
 பஞ்சைக ளின்று தஞ்சம் நீயென்று அஞ்சியே கண்டு
 கெஞ்சினேம் நின்று பச்சமுடன் பாடி நேனே
 இச்சையுடனானே அச்சமுளோர்க்கருள் கோனே
 வத்ஸன் கருப்பையா நானே பதமதனையே
 நிதமேயுனையே கெதியென் றணைய ததியர்ச்சனையே
 பண்ணும் பாட லுன்பேரிலெண்ணும்
 பாலனுக் கரு ளின்னும் பார்மாரி பெய்ய பின்னும்
 பாவனை யைப் போலாக நாவில்வர் துகித்தாக
 பழவினை யுளநோய் போகப் பணிந்தேனின் பாக (ஓகா

அமுர்தப் பசங்கிலியே என்ற மெட்டு.

சங்கராபரணம் - தாளம் - ஆதி.

சிங்கராமான மயிலாளே குருவைச் சேவித்திடுவோ மிருதாளே
 செப்பும் நாமன் ஏழை செங்கை கூப்பும் வேளை
 செல்வம்வரும் நாளே சீர்தேங்காய் வாழை
 பழம் சூடம் சாம்பிராணி சிறப்புச் செய்தோம் மெம்மையாளே.
 பஹாரி யாலோ என்ற மெட்டு.
 கவாய் - தோடி - தாளம் - ஆதி.

கண்கொண்டு பாராய் கண்மணி நேராய்
 திண்பண்டம் தேங்கா யவல் கடலைக் கடையும்
 திவ்ய சுயம்யம் பூர்தி மிட்டாய் சுண்டல் வடையும்
 திராசு நிறுவை இடையும்
 பசியுடன் வருவோர்கட்கு ருசியுள்ள சாதம்
 படைக்கப் போஜனச்சாலை யமர்ந்த நீதம்

பாரி லிந்த விதம்

பார்த்ததும் கேட்டது மில்லை பாரதி மாணே.
 நேர்த்தி யுள்ளதோர் பலகார வகைதானே
 நிகழ்த்துவே னுனே. (கண்)

பியரகு - தாளம் - ஏகம்.

பெண்களைப் பாரே மின்ரதி யாளே

திட்டமா யிருப்பதுவும்

கோக்குத்தான்

கட்டமுதுச் சாதத்திற்கு விட்டபுளி யோதரையும்
தாக்குத்தான் பெண்ணே தாக்குத்தான்
நெய்துவட்ட லுடனே உருளைக் கிழங்குத் துவட்டல்
நேருதான் மகா சோருதான்
வையக மதிப்பா யொற்ற வாழைக்காய்த் துவட்டல்களும்
வாசந்தான் கண்ணே நேசந்தான்
அலுவாப் பலேபேஜா வாங்கி வலுவாத் தின்பதற்கு
நல்ல பண்டந்தான் அறுத்தால் துண்டந்தான்
மலிவான அவல்கடலை மாம்பழம் சலியா திருக்கும்
சுண்டலுடனே வாங்கியே சுமையைத் தாங்கியே
வாடி டி காபி உப்புமா தேடிவந் திட்டோம்
சோடியா நாமங்கையே ஆகா இங்கையே
சாடியி லிருக்கும் தேயிலைத் தண்ணியும்
முடி யிருக்கும் பாலை எண்ணியே வந்திட்டோம்
இங் குகர்திட்டோம்,

திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே என்ற மெட்டு.
வடக்கே யிருக்கும் குதிரைக் கொட்டரை மகா லக்ஷணம்
பெண்ணே பெண்ணே மகா லக்ஷணம்
மடக்கொடியே யிதற்குள்ளேகி வருவோ மிஷ்ணம்
கண்ணே கண்ணே வருவோ மிஷ்ணம்
மாலைக மனவேக முற்றுமே வாய்த்ததே குதிரை
சாமிக்கு வாய்த்ததே குதிரை
கார்மேசம்போல் கார்ச்சிக்கவே கண்டோமே
எந்திரே முக்கியமாய்த் கண்டோமே
கண்டோம் பாரில் கண்காசியை கண்கள் குளிரவே
பெண்ணே பெண்ணே கண்கள் குளிரவே
பொண்டார்கள் நாம் கோவில்க்கேகி தொழுது வளரவே
பணிந்து தொழுது வளரவே.

ஆதியே எனையாளும் என்ற மெட்டு.

இந்துஸ்தான் தோடி-தாளம்-ஆதி.

போகலாம் பொற்கொடியே யகலாம்
பொருந்தும் பூசை மந்திரம் நிறைந்துறை வேற்று முன்னே
பொற்கொடியே யகலாம்
தாகமாய் நடக்கக் கிழவாசல் படியது நாமும்
தாண்டியே தாண்டியே தாண்டியே
வேகமாய் நடந்து வந்தோம் லோககுரு சாமியினை
வேண்டியே வேண்டியே வேண்டியே
வாகுள்ள கோட்டை வளைந்திட்டார் பாரடி
வந்த ஜனங்கள் சிந்தனையற் றாடி
சாகரம் குழ்திண்ணை வெகு சாடி

சன்னதியைப் பார்க்க

முன்னெதிர் கோடி
போகலாம்.

தனிகாசலமே னகலாச மென்ற மெட்டு.

சௌகரளி - தோடி - தாளம் - ஆதி.

கட்டி. உத்தின் மகிமைதானே

கழறு வேனே

வட்டவச்சுமி பொருந்தும்

எட்டுத்திசையு மிருந்தும்

திட்டமதாகத் தெரிந்தும்

நற்றவங்களை புரிந்தும் (க)

சரணம்.

கடலேழு புவனம் பதினாறு

கண்டம் ஒன்பதினும்

கண்டதில்லை யென்பார்

மென்மேலும்

காளைச் சுவரோ

கண்ணாடி போல் மின்னுதலாலும்

கடவுளமர் கயிலையங்

கிரியதைப் போலும் கலியுகத்தில்

காஷியுற்றுப் பேசுந்தெய்வ மாக்ஷிமை

குருசாமியின் வீடு

கௌதமராலே

கண்களெண்ணவே முடியா

மன்னன் தெய்வேந்திர னுடைய

நாடு

கருத்தாய்ப் பாரு

கையே சொல்லுங் கவிஞன்

அதையே புகழ்ந்தேன்

இதற்கீடு

எள்ளமே யில்லை

காணாத அந்நாடு

தானே தோணுமல்

செப்பினேம் தள்ளிப்போடு

கவனிக்கவே கதிரொளிபோல் ஜொலிக்கும் புதுமையதாயிருக்கும்

எதிராக நிற்கும்

சித்திரம் பாரு

கணக்கோ டின்னும்

கன்னியரே முன்னடடி

உன்னத வடக்கே யின்னும்

மின்னிடு மரண்மனையே சீரு

கங்குளிரவே காரணமதாகத் தெற்கே பூரணக்குருகிருக்கும்நேரு

கண்களென காணுதேமனியினோசை தோணுதேகல்களென்கடரு

சடகடென

காதல்மனத்தொடு நீதமிகுத்திடு

கைத்தாள மத்தாள

மேளம் மீபாட

கதியேதரும் கஞ்சமலர்ப்பதம்

நெஞ்சிலே நிதம்

அஞ்சலி செய்தும் தஞ்சமென் றுணைத்தேட

அதிகா பார்

கருத்துடனே பூனை செய்ய

கர்ம வினைகளைக் கொய்ய

கதவை மூடியே பைய

கம்பவுண்டி. னடு மைய

காமபராகிலே யிருந்து

கன்கூடமும் எரிந்தும்

கப்பல் புகைபோல் வருந்தும்

கவுன்மார்க்குந் தெரிந்தும்

கர்த்தாவா வெளியே வந்த

கங்குல் மண்டப மமர்ந்த (கட்

சோமசேகர னருளும் என்ற மெட்டு.

மகிமைத் தோடி - தாளம் - ஆதி.

கமர்ய ஜனங்கள் கூட்டம்

வந்தார் வந்தார்

வர்க் கேற்பட்ட சாணிக்கையதைத்

தந்தார் தந்தார்

காமதாய் நோய்களுந்தோர்

பாரும் பாரும்

சுகத் துடன் மொட்டை யடித்த
ஒடுலாவு சிலந்திகளும்
உடம்பில் பக்கச் சிலந்தியாலே
மூடு பவுந்திரம் அரை
முன் துடை வாழை இந்திரக்
அந்திர ஆகாசப் பிளவை
கொடிய துஷ்டப் பிளவை
உந்தியில் ஆனைப்படுவன்
உஷணத்தால் குதிரைப்படு
மூட்டும் மூட்டாப்படுவன்
முக்கிய புலிப்படுவன்
தாஷ்டிகச் சன்னதியதைத்
சகலர்க்கும் சகலபிணி

பேரும் பேரும்
வந்தோர் வந்தோர்
நொந்தோர் நொந்தோர்
யாப்பூ யாப்பூ
காப்பூ காப்பூ
என்னும் என்னும் அடா
இன்னும் இன்னும்
தோனே தானே
கோனே வானே
காண காண
நாண நாண
தேமும் தேமும்
ஓடும் ஓடும்.

கோண்டிச் சிந்து.

செப்பிய சிலந்தி தானே - எனக்கு - சிலலு நானேக்கு முன்
னாக மாணே, வெப்புடன் வந்த தாலே-மிக்க வெகு வருத்தமதாய்ப்
புயியின் மேலே, அப்பன்குரு சாமிபேரில் மிக்க-ஆனந்தமதாகவே
கூறினேன் நேரில், நட்புடனான் கும்பிடும் நல்லசுகம் தந்தார்
பெண்ணே நம்பிடவே - கற்புள்ள மாதரசியே - மிக்க கழறுவேன்
கேளடி வஞ்சிச் சரசியே-மூப்பழவினை யோடிட இந்தத் தற்பான்
குருவை நித்தமே தேடியே பாடிய பாட்டை நானே பகருவேன்
கேளடி செந்தேனே. (தந்)

மஞ்சுரிகர் குந்தள மென்ற மெட்டில் பின் மருட மில்லாதது.

சுருட்டி - தாளம் - ரூபகம்.

சித்தமிகத் தத்தளிக்குதே சிலந்தி யாலே சிரங்கு போல
திரேக மெங்கும் கொப்பளிக்குதே சீருடன் கை தூக்கி
அன்னம் நேருடன் வாயிலே யுண்ண (சி
பக்தர்களை ரட்சிக்கும் பூமி கோட்டேரில் வளர் தாஷ்டிக முள்ள
பக்தமுள்ளவர் குருசாமி பாலன்படும் வேதனையோ
பாரில மகா சோதனையோ (சி

எத்தனை நாளாகவோ கஷ்டம் இருக்கலாமா பொறுக்கப்பூமா
ஏறிட்டுக் கண்பார்த்தாலே இஷ்டம் இப்படித் தயங்கவிட
என்னபிழை செப்தேன் என்னுட
உந்தன்பேரிலே வெகுநாளா யெண்ணமே கொண்ட
சின்னவன் றன்னை உச்சித முட னெனையாளா
ஐதினேன் ஊர்பேரு மெய்யா தீதில்லாத கருப்பைமா.

பியாகு - தாளம் - ரூபகம் - ஏகம்.

கோட்டேரில் வளர் தாஷ்டிகா வாட்ட மிலாது வாமகா
குருசாமி என்னுமோர் நீதி நின்
குழந்தைப் பிள்ளை செதி அகா

குவலயமு மட்டாக் கியாதி
கொடுந் துன்பஞ் சிலந்தி வியாதி
கொண்டைதனை யறுத்திடும் சோதி.
கெஜல்.

கோடி கோடி யாகவுனைத் தேடிவரு வோர்க்குவினை
ஓடிடக் கண் பார்த்தவா
வாடியும் பயிர்க்கு மாரி பெய்ததுபோல்
வல்வினை தீர்த்திட்டவா
பாடிய சிறுவனன் நாடியே உன்தலம்
கடிய சீக்கிரம் வருவதற் கன்புற்றவா
குடினேன் கவிமலை சொக்கத் தங்க மேனி
ஜொலிக்கவே பென்கிட்டவா

சூடநீ வாரனை விபூதி வாங்க
சூழ்குவார் நித்தத் தேதி சிறுவன்
சொன்னனே அரை பாதி சுத்த
மங்களமே பிரக்யாதி ஸ்தோத்திரமே
செய்வோ ரெத்தனையோ ஜாதி.

நாதநாமம் - சரணை - தாளம் - சாப்பு - அடதாளம்
கோட்டேர் கோட்டேர் நான் கேட்டவரமது தாராய் நேராய் சிராய்
குருசாமி என்றொரு பேரா இந்த
குவலயத்தி லமார் தீரா நின்
சூழ்நதை படும் பரிதாபம் தனைக் கூறிட்டுக் கண்பாராய் வாராய்()
சிறுவன் நான் சிறுவன் சிலந்தி யெனும் பெரு
வேதனையாலே அழுந்தி வாடுகின்றேன்
எரிவலி துன்பமாற்று இயல்புள்ள கவியைச் சாற்று
எத்துவாய் காலால் சுத்திய ஜலமே அத்திடத் ததி (கோட்டேர்)

வசனம்.

பெண்ணே ஞாபகமோடு கேட்டு வந்தனையா மாதா.

கோண்டிச் சிந்து.

இப்படிச் கவிகள் சொல்லவே - யெனக் கேற்பட்ட வியாதி
கள் பறந்து செல்லவே, அப்போ ததிலிருந்து - அப்பனுக்கு அடு
மைசெய் யேவல்கள் கவிக ளேபுரிந்து சொற்பக் காரணஞ் சொன்
னேன், மஹான் சுவாமி கோட்டேராதி மகிமை தன்னை - கருப்பை
யன் சொன்னதாலே-எனக்கு கடாக்ஷ வாக்குச் கிடைத்ததுமென்
மேலே - இந்த பங்களவான் சோக்கே இயம்புவேன் கேளடிநல்
வாக்கே.

வசனம்.

பெண்ணே உரைப்பேன் கவனி.

சிந்து-பைரவி-ஆதி-தாளம்.

டம்பமே டம்பமே யெவ்வு டம்பமே

அதுபல்லவி.

தம்பு ரார்மண்யம் பிட்டில்
பம்பம்மென்று பதினெட்டு

தாளம் தாள மட்டில்
பாண்டு வாத்தியத்திட்டு (டம்

கெஜல்.

டிம்பவுண்டு மண்டுகளில்
கம்பத்தூண் மில்லே கீமருகே
செம்பொற்கிலே சிகர
சிங்காரமா பென்னருகே

நம்பொது வாகுக்கி

சித்ர விஸ்தார இகர

லக்ஷணம் லக்ஷணம் சிங்கார மாணிகையின்
பச்சை மாணிக்க ரத்தினம் பவளக்கோட்டை சத்தினும்
சச்சிதானந்தச் சாலை சால்ரா தங்க முத்தினம் டம்பமே.

கெஜல்.

சப்பான் கோரங்கி பர்மா
டிப்போ வினுக்குள்

சர்மேன்யன் இந்துஸ்தான் தேசம்
எப்பேரதும் கண்டதில்லை வாசம்

தரு.

சபாஷ் சபாஷிந்த
துபாஸ் மண்டமிந்த
பலேபேஷ் கோமேதக
சிலைவெங்கலத்தாலே

சரம் சரமாகக் கர்ஷி
துற்சிதமான மரம்
பவளச் சுவரில் பாச்சி
சிருஷ்டித் திருவாக்ஷி

வேறு.

செஞ்சருட்டி - தாளம் - ஆதி.

பூவரசிது பாரடி
மாவனஞ்சும் கோட்டேர்
பாரிவிதற்கிணை
வாரீர் சாமி நேரிலேகி

புண்யஸ்தலமோ சீரடி
மஹான் மாக்ஷிமை கோனில் ஜோரடி
கண்டதுண்டா பெண்ணை
வணங்குவோ முன்னே

திருப்புகழ் - தோடி - ஆதி - சம்பை - தாளம்.

மாதாந்த வெள்ளியென்று
வேதாந்த நூலனேகம்
நாதாந்த பேரின்பமாய்

வருவதம் லக்ஷம் லக்ஷம்
விளம்புவார் மிச்சம் மிச்சம்
நம்புவோர் பக்ஷம் பக்ஷம்

நன்றாக

பாதார கானிக்கை
ஆதார வேணுமென்று
சாதாரண காலமும்

யடைத்திட்டா ருச்சம் ருச்சம்
அருளுற்றோர் அச்சம் அச்சம்
ஜனங்களும் சொச்சம் சொச்சம்

வருவார்கள்

வேறு. சகீர்க் ஒண்ணைத பணசமே என்ற மெட்டு.

சவாய - தோடி - தாளம் - ஆதி.

திகழொளியான தெய்வமே

மகா திசுஷண்யமான சைவமே

அதுபல்லவி.

சுகமெனக்குத் தருவா
ஜெகமகிழும் குருவா

சோதிமய உருவா

சரணம்.

மணியலையே ரடிக்க
மத்தள மேளமொடு
தொனியுள்ள நாக சின்னம்
அதிக்கவே கை யெடுக்க
மகிழ்ந்து செண்டா பிடிக்க
கைத்தாளமுந் துடிக்க
சப்பையாவும் படிக்க
ஸ்தோத்திரமும் முடிக்க (தி)
ஆம்பிகா நின்மகன் குகன் என்ற மெட்டு.

இந்துஸ்தான் - கவாய் - தோடி - தாளம் - ஆதி.

கும்பிட்டோம் காணிக்கை விட்டோம்
கோடிபேர் சிரசைக் கண்டி ட்டோம்
கொமிந்துன்பமே யகன் றிட்டோம்
குருசாமியைத் தொழுதி ட்டோம்

அறுபல்லவி.

தம்பட்ட மாகப் பாடி
அன்புற்றோம்
ஆனந்தங் கொண்டாடி நாடி
பூஜைமணி மந்திரத்தார்
தக்கதோர் ஸ்தலத்தை நாடி
அருளைத் தேடி
(கும்)
பூணூல் வைசிய குலத்தார்

தேசப்பிர சித்திபெற்றோர்தெட்சணபூமிக்கு மெச்சும் கோட்டேரனை
வேறு.

கீர்வாணி - தாளம் - ஏகம் - ஆதி.

அருமறை நெறிமுறை யுளகுரு சாமியினையே தொழுதோ நாம்
சரசரவென விரைவுடன் நம் நிறையுள நகர் குறைவில்லா
திருக்கத்திவினையறுக்கவும் செல்வம்பெருக்கவும் கல்விதழைக்கவும்
செருக்குடன் வர முருக்குடன் தந்தார் சிவலிங்கப்பிரஸ்தாபனே
வருவதுவும் செல வழிவதுவும்
வையகக் கீர்த்தி

பெறுவதுவும் தருவதுவும் கலியுகக் கர்னனென

சாற்றினேனே மிகப் போற்றி னேனே சிறியன்

கருப்பைபா பாடுஞ் செந்தமிழ் செந்தாளம்பூ வொற்றகமழ்

சொரிந்தேன் அருள் தெரிந்தேன் பொருள் அறைந்தேன்

குரு வா வா வா.

மங்களம் றெய மங்களம் மத்தகமு கத்தனுக்கும்

வல்லபை மனோகரிக்கும் (மங்)

சத்திபர மேஸ்பராக்கும் வெற்றிவடி வேலனுக்கும் (மங்)

நத்தியே மணம்புரிந்த பத்தினிதெய்வ யானைக்கும் (மங்)

தித்திக்கும் கரும்பு செந்தேன் தீக்ஷணயவள்ளி யம்மைக்கும் (மங்)

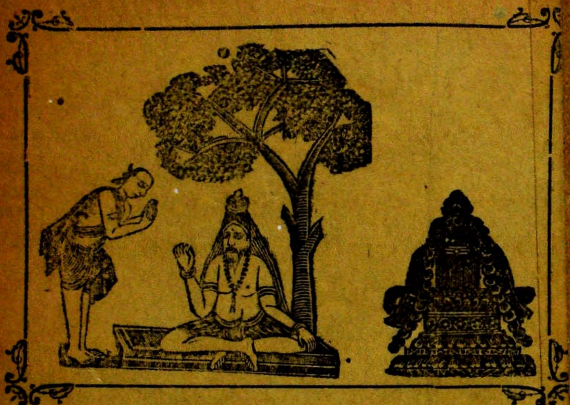
அத்திக்குழுத்தியளித்த அரிஹரி கேசனுக்கும் (மங்)

ஆதிதேவா லட்சுமிக்கும் அருள்சதன் அனுமானுக்கும் (மங்)

புத்தகவாணி யம்மைக்கும் பிர்மாவுக்கும் யாபேருக்கும் (மங்)

சித்தன்குரு நாதனுக்கும் செப்பும் கருப்பையனுக்கும்

செவிதனிலே கேட்பவர்க்கும் சீர்த் தியாய்ப் படிப்பவர்க்கும் (மங்)

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமான பேர்களுக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில்:— இதை வாங்கிப் படிப்போர்க்கும், கவனித்துக் கேட்போர்க்கும் மிகக் க ஆனந்த சாகரத் தைக்கொடுக்கும். ஏனென்றால் கலியுகத்தில் மெய்யாக விளங்கக் கூடியவரிவரே இதற்குச் சந்தேகமே இல்லை ஆனதால் இந்தப் புத்தகத்தை வாங்குவீர்கள். எளிப் போங்கு வீர்கள். கனவான்காள். இதற்குப் பின்னால், அரிசிவ வேலன் அற்புதசங்கீர்த்தனமும், பண்டாரச் சன்னதி மகிமைக் கீர்த்தனமும் சல்தியில் வெளியிடப்படும். வேண்டியவர்கள் அடியிற் கண்ட விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்தப்படிக்கு,

அருளானந்தக் கருப்பையாசேர்வை.

கீழ்த் துலுக்கன்குளம்,

அருப்புக்கோட்டை

வாகா, பாலவனத்தம்